

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

14 октомври 1976 година*

По дело 29/76

с предмет запитване, отправено до Съда, на основание член 1 от Протокола от 3 юни 1971 г. относно тълкуването от Съда на ЕО на Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, от Oberlandesgericht на Дюселдорф, и с което цели получаване, в спора, висящ пред този съд, между

LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG, Дюселдорф,

и

Евроконтрол, Брюксел,

преюдициално решение относно тълкуването на понятието „граждански и търговски дела” по смисъла на член 1, алинея 1 от Конвенцията от 27 септември 1968 г.,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н А. М. Donner и г-н Р. Pescatore, председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н М. Sørensen, г-н А. J. Mackenzie Stuart и г-н А. O'Keefe, съдии,

генерален адвокат: г-н G. Reischl

секретар: г-н А. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 16 февруари 1976 г., постъпило в секретариата на 18 март същата година, Oberlandesgericht на Дюселдорф е отнесъл до Съда на ЕО, по силата на Протокола от 3 юни 1971 г. относно тълкуването на Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право (наричана по-нататък „Конвенцията”), въпроса, дали за тълкуването на понятието „граждански и търговски дела” по смисъла на член 1, алинея 1 от Конвенцията, трябва да се изхожда от правото на държавата, където е била разгледана жалбата, или от това на държавата, където е бил предявен искът за издаване на заповедта за изпълнение;

2. От преписката по делото се установява, че въпросът е бил зададен в рамките на производство, по силата на дял III, раздел 2 на Конвенцията, в което страната Евроконтрол е поискала от компетентните немски съдилища разрешение за изпълнение на присъда на страната LTU от белгийските съдилища, за заплащане на

---

* Език на производството: немски.

определени суми като такси, дължими за използването на нейните съоръжения и услуги;

3. Съгласно текста на член 1 от нея, Конвенцията „се прилага при граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда”, като втората алинея изключва от нейното приложно поле „1) гражданското състояние и дееспособността на физическите лица, имуществените права произтичащи от брачни правоотношения, завещанията и наследяването ; 2) банкрут, производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, съдебни и извън съдебни конкордати и аналогични производства; 3) социално осигуряване; 4) арбитраж”;

като определя, че Конвенцията се прилага, независимо от естеството на сезирания съд и като изключва някои области на нейното приложно поле, член 1 следователно не съдържа други уточнения относно значението на понятието, за което става въпрос;

тъй като този член служи за определяне на приложното поле на Конвенцията, важно е - с оглед осигуряването, доколкото това е възможно, на равенството и еднаквостта на правата и задълженията, които произтичат от нея за договарящите държави и заинтересованите лица - да не се тълкуват условията на тази разпоредба като едно обикновено препращане към вътрешното право на едната или на другата от засегнатите държави;

член 1, като уточнява, че Конвенцията се прилага „независимо от естеството на съда”, определя, че понятието граждански и търговски дела не би могло да се тълкува в зависимост само от разпределението на компетенциите между различните правораздавателни системи съществуващи в някои държави;

следователно, визираното понятие трябва да се разглежда като самостоятелно понятие, което трябва да се тълкува, като се изхожда, от една страна, от целите и от системата на Конвенцията и, от друга страна, от общите принципи, които се отделят от съвкупността на националните правни системи;

4. Ако се подходи към тълкуването на понятието по такъв начин, и по-специално за целите на прилагането на разпоредбите на дял III на Конвенцията, някои категории правораздавателни решения трябва да се считат за изключени от приложното поле на Конвенцията, поради елементите, които характеризират естеството на правните отношения между страните по спора или неговия предмет;

ако някои решения, постановени по спорове между публичен орган и частно-правен субект, могат да влязат в приложното поле на Конвенцията, по друг начин стоят нещата, когато публичният орган действа при упражняването на публичните си правомощия;

такъв е случаят при спор, който, като този, възникнал между страните по главното производство, се отнася до събирането на такси, дължими от частно-правен субект на национален или международен орган, субект на публичното право, поради използването на неговите съоръжения и услуги, и по-специално когато това използване е задължително и изключително;

по-специално това се прилага, когато размерът на таксите, начините на изчисляване и процедурите за събиране, са определени едностранно спрямо ползвателите, както

е в конкретния случай, в който органът е определил едностранно мястото на изпълнение на задължението в неговото седалище и е избрал националните съдилища, компетентни да вземат решения за неговото изпълнение;

5. Следователно трябва да се отговори на поставения въпрос, че за тълкуването на понятието „граждански и търговски дела”, за целите на прилагането на Конвенцията, и по-специално на дял III на нея, трябва да се изхожда не от правото на някоя от засегнатите държави, а, от една страна, от целите и от системата на Конвенцията и, от друга страна, от общите принципи, които се отделят от съвкупността на националните правни системи;

въз основа на тези критерии, трябва да се изключи от приложното поле на Конвенцията решение, постановено по спор между публичен орган и частно лице, в който публичният орган е действал при упражняването на публичните си правомощия;

По съдебните разноски

6. Разходите, направени от правителството на Федерална република Германия, от правителството на Италианската република и от Комисията на Европейските общности, които представиха становища пред Съда, не подлежат на възстановяване;

с оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството по време на спора пред Oberlandesgericht на Дюселдорф, последната следва да се произнесе по разноските;

По изложените съображения Съдът реши:

като се произнася по въпроса, поставен пред него от Oberlandesgericht на Дюселдорф, с определение от 16 февруари 1976 г.:

1) За тълкуването на понятието „граждански и търговски дела” за целите на прилагането на Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, и по-специално на дял III на нея, трябва да се изхожда не от правото на някоя от засегнатите държави, а, от една страна, от целите и от системата на Конвенцията и, от друга страна, от общите принципи, които се отделят от съвкупността на националните правни системи;

2) Изключено е от приложното поле на Конвенцията едно решение, постановено по спор, между публичен орган и частно лице, по който публичният орган е действал при упражняването на публичните си правомощия.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 14 октомври 1976 година.

Подписи